

ни пътища към Европа”.

Оттук започвала и същинската история на ромска България. Както пише А. Ромеев, “Аспарух спира по поречието на Волга, посрещнат от същите племена, които някога били разпръснати от Рамзес II (т. е. пак от ромски племена - б. м., Б. М.). Някогашните гани продължили пътищата си, но вече с името волгари, дадено заради реката”. Така че според версията на А. Ромеев, аспарухова България е само една от многото ромски държави по света.

И не само това. Трагедията на България е, че тя загубила ромския си корен. Според А. Ромеев това станало: а) защото европеизираните племена на Балканите “си служат с лукавство и хитрост - предлагат примирие, като условието е да се изостави египетския език”; б) защото Аспарух направил още една грешка - не само се отказал от египетския език на своя народ, но и се съгласил да разпръсне конната си армия по покрайнините на новата държава и да се ожени за жена с голям син, наречен Тервел. “Същият този Тервел, доведен син на Аспарух, става отцеубиец, за да седне на ханския трон. И така вече на българския престол няма истински владетел със старобългарска кръв в жилите!” Тоест, започнала историята на откъсването на българите от техния исконен (ромски) корен, била унищожена древната писменост и култура на българите, за да се замени с небългарска писменост и култура, и т. н.

Четвърто. Според А. Ромеев великият ромски народ бил разкъсан и по линия на религиите, тъй като на една негова част било наложено християнството (както това станало в България с покръстването ѝ от княз Борис I), а на друга - мохамеданството (както това станало с кюрдите, които също били мощна издънка на великия ромски народ). И все пак А. Ромеев не счита, че това е край на историята на великия ромски народ, тъй като, както той уверява, “Невъзможно е Господ да възкръсне. От гроба си излизат само вампирите. Ето защо нито Христос, нито Мохамед, нито пък някои от многото светии могат да бъдат представени за Господ...